

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2015r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę i o ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania E. D.

od **dwóch** decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 grudnia 2014r Znak (...) i znak(...)

1. Oddala odwołanie od decyzji z dnia 8 grudnia 2014r dotyczącej ustalenia kapitału początkowego,

2. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 8 grudnia 2014r w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 26 listopada 2014r.

Sędzia

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.12.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ustalił ubezpieczonemu E. D. (D.) wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. , a kolejną decyzją z tej samej daty odmówił prawa do wcześniejszej emerytury, z uwagi fakt, iż nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, a w szczególności nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. wymaganych 15-tu lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach oraz nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa. Organ rentowy nie uwzględnił jako okresu takiej pracy okresu zatrudnienia od dnia 15.07.1976r. do dnia 31.01.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. Oddział III (...) R. – Baza (...) Nr 2 w G. charakterze

kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w sytuacji gdy, świadectwo pracy nie zostało wystawione przez zakład pracy, lecz przez archiwum.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i składając wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na koncie w OFE na dochody budżetu państwa, wniósł o jej zmianę po wcześniejszym zaliczeniu jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia j.w. Wskazał, iż posiada wymagany co najmniej 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, wobec czego spełnia wszystkie przesłanki konieczne do nabycia wcześniejszej emerytury. Jednocześnie podniósł, iż decyzja ustalająca kapitał początkowy jest nieprawidłowa, gdyż nie uwzględnia okresu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonych decyzjach, wskazując jednocześnie, iż na podstawie dowodów przedłożonych przez ubezpieczonego brak jest podstaw do zaliczenia powyższego okresu, jako okresu pracy w szczególnych warunkach.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 30.10.2014r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji.

Oddział ZUS uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 31.12.1998r. okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 25 lat, 4 miesięcy i 1 dnia okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnych okresów pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Kolejną decyzją z dnia 08.12.2014r. organ rentowy ustalił ubezpieczonemu wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. przyjmując do obliczenia podstawy wymiaru przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 01.01.1979r. do 31.12.1988r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 167,71%. Okres pracy ubezpieczonego w (...) od 15.07.1976r. do 31.01.1992r. został w całości uwzględniony na wysokość kapitału początkowego. Na rozprawie w dniu 13.04.2015r. ubezpieczony oświadczył, iż nie jest w stanie sprecyzować zarzutów i wskazać błędów dotyczących tej decyzji.

W spornym okresie ubezpieczony był zatrudniony w przedsiębiorstwie j.w. jako kierowca samochodu ciężarowego. Ubezpieczony w wojsku ukończył kurs prawa jazdy kategorii C, które upoważnia go do prowadzenia samochodów ciężarowych. Miał przydzielony samochód marki IFA (...) o ciężarze całkowity 5,2 tony wraz z przyczepą o ładowności 6 ton . Samochód był przydzielony na stałe, ubezpieczony miał obowiązek dbania o niego. Ubezpieczony jeździł tym samochodem przewożąc materiały budowlane, żwir, piasek, gotowe elementy budowlane na KWK (...), P. , Z., na budowy prowadzone przez (...)ow, F. oraz (...). Potem ubezpieczony otrzymał samochód skrzyniowy Jelcz J315, 316 o ciężarze 10 ton wraz z przyczepą o ładowności 10 ton, którym przewoził elementy budowlane po całej Polsce, a następnie samochód marki Stajer o ciężarze 16 ton wraz z przyczepą 10 ton do przewozu materiałów sypkich, kruszyw. Kiedy zdarzyło się, że samochód uległ awarii wówczas, ubezpieczonemu przydzielano auto zastępcze. Jeżeli samochód zepsuł się w trasie, po usunięciu usterki ubezpieczony i tak musiał wykonać wyznaczony kurs nawet po godzinach pracy. Ubezpieczony taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Często zdarzało się, że pracował dłużej niż 8 godzin dziennie, w pewnym okresie był wynagradzany akordowo. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych, nie miał również nieusprawiedliwionych nieobecności w pracy.

Ubezpieczony wraz z odwołaniem złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego dotyczące spornego okresu zatrudnienia, zeznania świadków T. G. i Z. K. oraz zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 13.04.2015r. minuty od 00:05:34 do 00:35:48).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Jak stanowi art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. Nr 39 , poz. 353 ze zm.) ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po ukończeniu wieku przewidzianego w art.32 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. 01.01.1999r. osiągnął :

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury wieku niższym niż 65 lat
- okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 wynoszący 25 lat

oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązał stosunek pracy.

Zgodnie natomiast z art.32 ust.1 powołanej ustawy w związku z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik – mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli :

- ukończył wiek 60 lat ,
- ma wymagany okres 25 lat zatrudnienia ,
- udowodnił co najmniej 15 letni okres pracy wymienionej w Wykazie A , wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ostatecznie bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony w dniu 17.09.2012r. ukończył wiek 60 lat oraz, że na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, z dniem 30.09.2012r. rozwiązał stosunek pracy, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w spornym okresie od 15.07.1976r. do dnia 31.01.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. Oddział III (...) R. faktycznie pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton, wykonując stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dział VIII poz.2 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Ustalając powyższe w zakresie faktycznie wykonywanej pracy przez ubezpieczonego w spornym okresie, Sąd oparł się na danych wynikających ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a w szczególności dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach emerytalnych, a także na zeznaniach świadków oraz ubezpieczonego.

Z powyższej dokumentacji, nie kwestionowanej przez żadną ze stron, jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony w okresie j.w. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza zeznania ubezpieczonego oraz świadków w zakresie wymiaru i charakteru wykonywanej pracy.

Rozstrzygając w sprawie Sąd stwierdził zatem, iż ubezpieczony spełnił wszystkie konieczne przesłanki do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury i konsekwencji powyższego z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając prawo do emerytury od 26.11.2014r. tj. od ukończenia wieku emerytalnego.

Jednocześnie Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie od decyzji dotyczącej ustalenia wysokości kapitału początkowego, gdyż decyzja ta jest prawidłowa, zaś okresy pracy w szczególnych warunkach nie mają znaczenia dla ustalenia wysokości kapitału początkowego.

Sędzia